

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

12. Dies Martii. Illis quibus est gravis timor mortis non est grave mori, sed grave est vivere sub metu mortis. S. Ambr. de bono mortis c. 8.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

Martius.

Tessera.

189

permittit, id tibi immodice ad salutem convenire, ea mala esse ad tuum bonum. Dum ergo pateris, ideo patere, quia Deus te vult pati, & quia meritus es pati. Ut igitur tibi consulas, consulo, ut Poëtæ & audias, & sequaris consilium.

Quam pateris dignè pœnam, patiare benignè.

12. DIES MARTII.

Illis quibus est gravis timor mortis non est grave mori, sed grave est vivere sub metu mortis. *S. Ambr. de bono mortis c. 8.*

Nec mors. I.

Claudat Malorum agmen, quæ, quia censetur terribilium omnium terribilissimum, timetur ut malorum pessimum.

Mors si mors foret malum, nulli non esset timendum, sed, ut docet tessera nostra, non est timenda, nisi illi, qui vivit sub metu mortis. Cui non est in voto potiri cælo, in eoque frui summo Bono? Quomodo mors est mala, sine qua non potes possidere summum, quod optas, bonum? Mors tibi erit in desiderio, si vita fuerit eximia à gravi flagitio. Illi soli timenda est mors, cui in vita fuit familiaris noxa mortalis. Quæ insania hæc? Illud metuis quod non potes fugere, nedum effugere, Mortem; & quod fugere potes, imo debes, non metuis, culpam mortalem. Mortem animæ, quo nihil potest esse pejus, utpote summum malum, quia causa omni mali, cum possit vitari, hominis non timent; mortem corporis, cum non
lit

fit malæ; nisi malo, & evitari non possit, & metuunt & evitare satagunt. Cur amamus vitam fugientem, & currentem, quæ fugit nos, & non amamus vitam permanentem, quæ expectat nos? Fatigamur, & laboramus pro vita præsentî, sive corporis, quæ non potest retineri, & quæ non est nisi unius momenti, & negligimus vitam futuram Animæ, quæ potest à nobis obtineri, & est vita æternitatis?

II. Quis si esuriens, foret in sterili ripa, ubi nulla foret spes mitigandæ famis, videns ultra fluvium ornatas selectissimis fructibus arbor es: si mensam spectaret instructam exquisitissimis dapibus: si amicos audiret invitantes eum blandissimis verborum lenociniis, ut se eorum jungeret Societati, famemq; ac sitim pelleret, doleret si audiret pontem esse: aut formidaret transitum, si lembus offerretur, quo transeundere posset, & fluvium trajicere, nec aquis se committere vellet, inani perspicacissimi amnis timore, malletq; perire in crepedine, quàm periclitari in alveo? O nos insignissimè fatuos! Pro auro quod latet in terræ visceribus, quod abditur in ipsis Inferorum suburbiis, perfido credimus oceano, idque vadimonio gracilis ligni, aliquot asserum, & quidem inter tota vel pericula, vel metus periculi: & tamen transmigrare in Patriam, in regnum, cujus nullus est finis, volumus. Quis post diuturnam ac permolestam peregrinationem, proximus jam patrio solo, & in illo paternis laribus, ubi parentes, affines, consanguinei eum præstolantur, cupidi frui ejus conspectu, avidi stringi ejus complexu, tunc doleret, tunc vellet recedere, reverti ad exilium, redire ad desertum, priusquam aliquem vidisset? Deus te expectat Pater, Jesus Fra-

ter

Martius.

Tessera.

19ⁱ

ter, Maria Mater, Sancti cognati, Angeli amici: morte ad illos itur; quid doles dum tibi est moriendum?

III. Mors si velis, malorum omnium tibi erit finis, miseriarum terminus. Quantum igitur est bonum, quod necessarium est ut non simus miseri: quæ sine pretio captivos liberat, quæ sine favore Prætoris, victos emittit: quæ sine postliminio exules in Patriam reducit: quæ sine consensu Domini, servos manumittit. Quis si sapiat, animam jam agens, si denuo offerretur vita, acceptaret secundò matricis ergastulum subire, sordib⁹ nutrirî, aspectu cæli per tot menses, ac sensu tot annos privari, redire per tot ludibria Naturæ, per tot infortunia Fortunæ, resumere amentiam Infantia, metus Pueritiæ, ludos insolentes Adolescentiæ, pericula juventutis, curas virilis ætatis, molestias senectutis? Nullum credo tam feliciter vixisse, cui placeret repetita tota vita. In hæc, quæ suffragio non repeteremus, sine suffragio immissi sumus. Mortem ergo ut ingens bonum, lætus expectes, non tristis formides. Hoc ipsum monet Poeta:

Mortis mitte metus, cupias si vivere lætus.

13. DIES MARTII.

Malum, est averfio ab incommutabili Bono. *Aug. l. de liber. arb. 2. cap. 14.*

Solum
peccatum
est ma-
lum.

I. **T**andem post diuturnam, & studiosam Mali investigacionem, illud velut serpentem in latibulo comprehendimus, illud,